

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS
The Provincial Library
Cor. Pritchard Ave. and McGre
Winnipeg, Man., Canada

UKRAINIAN LABOR NEWS

SUBSCRIPTION RATES:
Per year \$4.00
Per half year \$2.00

Ч. 59 (1422). ВИТОРОК, 20 ТРАВНЯ 1930. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, MAY 20, 1930. No. 59 (1422). VOL. XII.

Тяжкі присуди для товаришів арештованих в Содборі

Робітники влаштували великий протестаційний мітинг проти поліційного терору. — Поліція не була в силі розбити робітничого зібрання.

(Спеціальні телеграми до "У.Р.В.")
СОДБОРІ, Онт., 15 травня. — Старіям Комуністичної Партії сьогодні ввечері влаштувано під голим небом на розі вулиць міста успішний масовий мітинг протесту проти посиленого поліційного терору й арештувань на Першого Травня. Дві тисячі зібраних робітників з ентузіазмом вітали промовців від Комуністичної Партії і Комсомолу. Приготована поліція не була в силі розбити зібрання, на якому одностайно прийнято резолюцію протесту. З великим підйомом і окликами за оборону Радянського Союзу робітничі маси розійшлися домі.

СОДБОРІ, Онт., 16 травня. — Судова розправа проти 17 арештованих Першого Травня відбулася сьогодні. Суд тривав цілий день. Обвинувачення проти дев'ятих уневажено. Всіммох засуджено. Гила зарічено на 25 доларів кари на два або три місяці в'язниці. Біліський, Барабан, Ткач,

ГОЛОДНІ БЕЗРОБІТНІ В ДІ ПЕС, МАН., ЖАДАЮТЬ ПРАЦІ АБО ХЛІБА

ДІ ПЕС, Ман., 16 травня. — В суботу в полудне, перший раз за 15 років, буде заведено в цій місті "бред-лайн", щоб "заопікуватися" безробітними. На скоро скликаним мітингу міської ради сьогодні ввечері піднірняють цей крок, щоб "зарядити" ситуацію, яка досягла кризи сьогодні по полудні, коли поверх 600 голодних безробітних помашерували до тавного і домагалися праці або хліба. Демонстрація безробітних відбулася без ніяких "безпорядків".

"Допомога" для безробітних, яку вирішила дати міська рада, є дуже мізерна, просто понижуюча гідність людини. Це не допомога, а кини над безробітними. Почавши в год. 1.30 в суботу по полудні, кожний безробітний буде доставляти боконеч хліба на день, поки не "попіншається обставина".

ЗАСУДИЛИ ЧОТИРОХ САБОТАЖНИКІВ В СРСР

МОСКВА, 9 травня. — Скінчився процес чотирох саботажників, що працювали в англо-американській концесії в Ленських копальнях золота. Саботажники провадили свою шкідливу роботу за вказівками контр-революціонерів за кор-

Робітники Вінніпегу протестують проти виключення алдермена Колісника

2,500-ЗІБРАНИХ НА ПРОТЕСТАЦІЙНІМ МІТИНГУ П'ЯТНЮЮТЬ РАДНИХ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПАРТІЇ ПРАЦІ ЗА ЇХ ОБЕДНАННЯ З БУРЖУАЗІЄЮ ПРОТИ КОМУНІСТИЧНОГО ПРЕДСТАВНИКА

На поклик Комуністичної Партії, робітники Вінніпегу гідно запротестували проти насильного виключення комуністичного алдермена тов. В. Н. Колісника з двох засідань вінніпегської міської ради та різко напінтували алдерменів незалежної партії праці за їх об'єднання з фашистським мейором Вебом і буржуазними радними проти комуністичного представника.

На протестаційнім мітингу проти виключення тов. Колісника, що відбувся минулої неділі ввечері на Маркет Сквер, було очолено 2,500 робітників, які вповні підтримали становище комуністичного алдермена в його боротьбі з цілою міською радою, що складається з явних ворогів робітничої класи типу Веба й робітничих зрадників з незалежної партії праці.

РЕЗОЛЮЦІЯ, ПРИНЯТА РОБІТНИКАМИ НА МАРКЕТ СКВЕР

"З огляду на те, що алдермен Колісник був два рази виключений з міської ради за відмову відтягнути заяву, яку він зробив на публічному мітингу відносно алд. Симпкіна;
І з огляду на те, що на нашу думку, Заява алд. Колісника є доказана правильною протоколами засідання комітету допомоги безробітним з 4 лютого 1930 року;
І з огляду на те, що міська рада не має права виключувати

Комуністична Партія закликає робітників до масового протесту

Алдермен В. Н. Колісник, представник робітничої класи з третьої варди, зівстав позбавлений свого місця в міській раді за відмову відтягнути заяву, зроблену на публічному мітингу безробітних, що алдермен Симпкін, голова комітету допомоги безробітним, у великій мірі причинився до заведення ганебної і понижуючої "пробної праці" на міській вуд-ярд, як доказ бажання працювати, коли видається нужденну допомогу.
На засіданні комітету допомоги безробітним, що відбулося 4 лютого, МекНамара зробив внесок, щоб відкрити працю на вуд-ярд, і назначено комітет, зложений з алдерменів Симпкіна і Мейбенка та Мек-Колісника, що Симпкін "у великій мірі причинився" до за-

К.Р.О.Л. закликає до оборони арештованих товаришів

Тисячі доларів потрібно на оборону арештованих. — Обов'язком кожного робітника взяти активну участь в кампанії за збіркою фондів.

Першотравневі демонстрації, що відбулися по цілій Канаді, показали дальший крок зростаючої бойовості канадійських робітників. Яких 75,000 робітників взяли участь у масових демонстраціях і походах по цілій країні. Поліційна влада, що є агентом буржуазії, заалармована зростом бойовості працюючих мас, також зробила великий крок вперед у своїй кампанії терору. В багатьох містах демонстрації були насильно розбиті й арештовано багато робітників.

У Торонто поліція арештувала 26 провідних бойових робітників і в такий спосіб старалася не допустити робітників до демонстрації. Молода дівчина, на ім'я Джін Морештайн, зараз на другий день була засуджена на три місяці в'язниці суддюю Петтерсоном, який показав свою класову нечужність до революційного руху. Тов. Спретера, другого ронтоного робітника, задержано для депортації. В Монреалі арештовано п'ятеро товаришів, включаючи французького організатора КПК, тов. Джорджа Дубоя. У Форт Вільям арештовано п'ятеро товаришів під замітом незаконного зібрання. У Келгарі арештовано сімох робітників, включаючи дві дівчини.

ЗНУЩАННЯ ПОЛІЦІЇ НАД АРЕШТОВАНИМИ

БЕЛГОРОД, Югославія, 14-го травня. — Підчас суду над хорватськими провідниками щораз більше виявляється брутальне поведіння загребської поліції з арештованими хорватами. Одні з головних обвинувачених, професор Яків Желасич, розказав на розправі, як поліція біла арештованих і знущала над ними, проти чого вони оголосили протестаційний голодовий страйк.

ЗАСУДЖЕНО РЕДАКТОРА "РОТЕ ФАНЕ"

БЕРЛІН, 13 травня. — Карл Зотман, редактор комуністичної газети "Роте Фане", зівстав засуджений в суботу на 15 місяців ув'язнення в твердині. Розправа відбувалася перед найвищим судом у Ляйпцігу. Зотмана обвинувачувано в "зраді" за те, що він опублікував певні документи.

БІЛІ ЗНИЩИЛИ НЕГЕРСЬКУ ДІЛЬНИЦЮ МІСТА

ШЕРМЕН, Техас, 12 травня. — Помимо того, що юрба спалила судовий будинок і негра Гюза, в місті нема спокою. Білі напали на негерську ділянку міста та знищили її. Ходять також слухи, що вони хочуть напасти на другу в'язницю, щоб звільнити з неї арештованих.
Губернатор стейту проголосив у місті воєнний стан і віддав команду над містом в руки полковника Мейджі.
Погром на негрів був уже давніше підготований, бо до міста привезено було більшу кількість алькоголю для під'юдження юрби.

ПІДПИСАЛИ УГОДУ З 25 ПІДПРИЄМЦЯМИ

ВІНДЗОР, Онт., 15 травня. — Около 100 пломберів, що вийшли на страйк 1 травня в наслідок спору через платню, повернули до праці після підписання угоди з 25 підприємцями. Роботодавці погодилися платити \$1.35 на годину.

(Докінчення на 4-ій сторінці.)

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українському Робітничому Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ШЛЯХОМ БІЛОГО ТЕРОРУ ДО ЗАКРІПЛЕННЯ ФАШІСТСЬКОЇ ВЛАДИ.

Білий терор — це одинока зброя капіталістичної класи, яку вона застосовує у боротьбі проти трудящих. Спіраючися на свої суди, які базуються на законах, що не лише виправдують, але й оброняють найменший визиск і гнет працюючої класи, всесладиний капітал заборотює вступити й підземні льохи найбоеквіші загоди робітників, вимордовує найактивніших бойців з-поміж пролетаріату.

В капіталістичній країні, де запанував білий терор, увесь політичний і адміністративний апарат натравлений проти трудящих. Масові арештування тих робітників і робітниць, що відмовляються хліба й праці? Замучування найжорстокішими знаряддями волатів і ридовиків революційного робітничого руху — це найбуденніше заняття поліційно-жандармських кадрів на час білого терору. Перевезення турми політичними в'язнями, відки з-за ґрубих галух стін й не чути найдикишого туртурування жертв капіталістичної юстиції, громлення робітничих мітингів і демонстрацій поліцейськими загонами, насильне здавлювання страйків, густа сіть найчорніших брехачів, провокаторів і донощиків, які усю свою морну роботу тільки й спрямовують на те, щоб задавити, знищити революційний робітничий рух, затопити його в крові самих трудящих — так виглядає країна білого терору.

Звичайно, білий терор не являється зразу. Він виростає навіть дуже скорим темпом. І, найцікавіше, що батьками білого терору являються не хто інший, а саме соціял-демократи, які й породили так званий соціял-фашизм. В Італії, де народився фашизм, батьком білого терору був той же самий Муссоліні, соціял-демократ. Болгарські меншевіки проклали шлях генеральському фашизмові, а на посилення його влади, застосували білий терор. Лідери Польської Партії Соціялістичної, поваливши народолюбчу владу хлопомана Вітоса, висунули на керманічка Річипосолитого Польської теж соціял-демократа Пласудського, який на протигу трох років свого панування обміняв всі державні пости своїми штабними офіцерами, склав уряд зі самих полковників, а “на купу дурнів в соймі тримає баті”. Ніхто інший, а румунські соціял-демократи Григорович і Пістерович в союзі з царівськими хлопоманами Маніу, вчинивши замах на ліберальне правительство Братіану, захопили владу у свої руки і панують над трудящими Румунії за поміччю білого терору. Австрійські соціял-демократи теж видвинули на керманічка держави ката віденських робітників з 1927 року поліцій-президента Шобера, який з допомогою фашистської військової організації Гаймверу організує програми на робітників.

А хіба ж соціял-демократ Носке й Шайдман не втопили в крові пролетарської революції німецького пролетаріату? А скільки ж то мурдів на робітниках поповнив німецький соціял-демократичний поліцій-президент Берану Цергібель та його покровитель міністер Гессенський?

Або знов отой так званий “робітничий уряд” Великої Британії? Чи ж не по робітничих трупах Палестини, Індії й інших колоніальних країн закріпляє за собою силу? А вже ж, що так? За допомогою найжорстокішого терору соціял-демократичний уряд МекДоналда здавлює визвольний рух колоніальних народів, за допомогою того самого білого терору мекдоналдівці намагаються знищити революційний рух англійського пролетаріату. Те саме ми бачимо у Франції, де теж соціял-демократи пустили віжки білому теророві проти боевого французького робітництва. І зараз, як бачимо, немає в Європі ні одної капіталістичної країни, де не бушував би білий терор, де фашизм не спіраєся б на йому, змагаючись змінити своє панування над трудящими й закрити свою владу.

Та не лише в Європі, а у всьому світі немає зараз такої капіталістичної країни, де не помітно було б слідів білого терору. Той самий білий терор охонив вже й країни так званий “демократії” Злучених Держав і Канади. В обох цих країнах ми бачимо той самий метод у застосуванні засобів в боротьбі проти революційного руху робітничого класу. Громлення мітингів і демонстрацій, розбивання поліцейськими клубами голів безробітним за те, що впоминаються хліба й праці, влязнені й тортурування найактивніших бойців революційного робітничого фронту, депортування робітників і робітниць, які вступили на шлях класових визвольних боїв — хіба ж це не признаки панування білого терору? Чи оті масові арештування пролетаріату Америки й Канади вчас демонстрацій безробітних на 6-го травня і в Міжнародній робітничий день на 1-го травня ризняються чим небудь від діяння фашистських урядів в Польщі, Румунії, Італії чи інших? Чи дренєрські козакки не громлять торонтоносних робітників менше за цергібавієвських поліцаїв, або царанської сікуранци в Румунії? І вінніпегський мейор міста вже вивчив і застосовує у боротьбі з комуністичними аадерманами той самий метод, що вживає його соціял-фашист Пласудський в польському соймі. Викадає Пласудський поліцією комуністичних послів у Варшаві, а вінніпегський мейор викнує поліцією вже двічі комуністичного аадермана, тов. В. Н. Колісника з засідань міської ради.

Правда, білий терор по цьому боці океану ще не розжев-

рився у таке позум'я, як це ми бачимо у фашистських європейських країнах. Однак, він вже працює. Він має своїх палачів теж соціял-демократів, що скриваються за фірму робітничої партії й вони безперечно почерез білий терор готують шлях до соціял-фашизму теж само, як зготовили його вже соціял-демократи європейських країн.

Що ж, чекати до того часу, аж доки не розгориться повним вогнем білий терор в Канаді, не слід. Трудящі Канади мусять вже завчасу готувати свої боеві загони, щоб дати мужню відсіч наростаючому білому теророві. На білий терор треба відповісти гострішими класовими боями. Такі бої може постачити лише робітництво зорганізоване в боевих юніях, в масовій організації Канадійської Робітничої Оборончої Ліги, в лавах комуністичної партії і в таких робітничих організаціях, що стоять завжди напоготові в шерегах революційного пролетаріату й беруть активну участь у визвольних класових боях.

ЧЕХОСЛОВАЦЬКА ЖАНДАРМЕРІЯ ГРОМИТЬ ДІТЕЙ.

25 квітня на засіданні чехословацького парламенту відбулися бойові виступи комуністичних депутатів у зв'язку з кривавими подіями в Радотині (робітничий передмістя Праги), де 20 квітня підчас демонстрації піонерів і комсомольців, жандармерія поранила п'ять дітей.

Коли в салі засідань з'явився міністер постачання Бехине, що є членом соціял-демократичної партії, з лави комуністів проаунали вигук: “Ось міністер, що постачає людині олово”. Комуністичні депутати Хинська й Годінова прорвалися до столу прем'єр-міністра, демонструючи скривавлену дитину сорочку пораненої в Радотині школярки Мартинеш.

Із промовою про події 20 квітня виступив комуністичний депутат тов. Кошецький. “Події в Радотині” — сказав тов. Кошецький, — є одна з’янокотіє системи, що розстрілювала школярів, які страйкували, що криваво придушувала виступи безробітних і робітників безрезни, що забороняє й розганяє робітничі збори, що вбиває робітника у Великому-Бикові. Ці кровопролиття потрібні фінансовому капіталові та його соціял-фашистському урядові, щоб мати привід заборонити шкільно-виступи.”

Тов. Кошецький, що особисто брав участь у демонстрації в Радотині, малював справжню картину подій 20 квітня.

— Похід молоді й дітей — підкреслив тов. Кошецький, — мав спортивно-культурний ха-

рактер. До програми входили футбольні змагання й вечір із іграми. Попереду демонстрації йшли діти, бо ніхто не думав, що жандарми стрілятимуть на дитячий похід. Йшов у перших лавах і запевню, що пра-ве крило жандармського кордону, яке було на відстані 15 кроків, видалило без ускотого посередження. Проте, стріляло не по ногах, як твердило поліційне зведення, а прямо в груди, про що свідчить поранення. Стрільці учбовими кулями, що, як відомо, руйнують тіло так само, як кулі “дум-дум”. Жандарми не давали прибирати з бруку скривавлених дітей, повернувши в жорстокість навіть звичайні імперіалістичної війни. Поштовий уряд відмовився сподучити телефоном зі швидкою допомогою, а санітарний автомобіль, що проїздив, також відмовився взяти поранених.”

— За розстріл відповідають не тільки жандарми, які стріляли, — заявив тов. Кошецький, — але весь нинішній режим, що спирається на соціял-фашистів. Ми вимагаємо утворити комісію з робітників, обраних на заводах, представників МОДР у й представників революційних професіонок для прослідкування розстрілів у Радотині. Ця комісія повинна діяти на правах парламентарної комісії. Ми вимагаємо негайної демісії уряду й видання його під суд.”

Тов. Кошецький далі відзначив, що робітники вже відповіли на події в Радотині демонстраціями протесту в Празі, Кладні, Боні, Карлсфурті, Остраві й ряді інших міст.

ІМПЕРІАЛІСТИЧНІ ДЖУНГЛІ.

Німецька буржуазна ліберальна газета “Франкфуртер Цайтунг” порівняла лондонську морську конференцію з джунглями. Як у джунглях вештаються хижі звіри, шукаючи собі принадну здобич, так і Лондонська конференція, офіційно зібравшись під прапором пацифізму, обернулася в отакій ґустий ліс, чи то пак, джунглі, де представники імперіалістичних держав намагаються один в одного відібрати, відвоювати кращу здобич, або кращі позиції в справі морського озброєння.

Саме скликання конференції є наслідок тої актуальності, якої набрало готування до нової війни. Скрізь шалено готуються до війни, скрізь іде кольтосальне зміцнення армії й флоту, збільшення витрат державних бюджетів на воєнні потреби; скрізь готують заплани й “віктористовують” усі засоби для ідейного готування до війни, аж до “хрестового походу”, а тут тобі ці самі держави, що готуються до війни, на протязі місяців клопочуться за роззброєння. Чи це не суперечність? Ні, аж ніякої суперечності тут немає, бо ж ця конференція є якраз частинка загальної імперіалістичної акції. Офіційно це називається

роззброєння, а насправді це — перегруповання імперіалістичних сил, зважаючи на готування до майбутньої війни.

Досить звернути увагу на те, що Америка, давненько вже випередивши економічно всі інші капіталістичні країни, до останнього часу в справі морського озброєння стояла порозадку Англії, щоб зрозуміти, що Америка є над чим попрацювати, щоб змінити співвідношення сил на фронті морського озброєння. І справді, Америка вже багато років скеровує свою увагу на те, щоб покінчити з виключною ролюю Англії на морі з-за її запосісти, відповідно до своєї економічної ваги, перше місце.

Вашінгтонська конференція була першою спробою Америки в цім напрямі, бо ж тут примушено Англію до зрівняння числа в справі лінійних кораблів. Пізніше десь то 1927 р. другу спробу Америка зробила на Женевській конференції. Борючись проти зазіхань Америки, Англія вдалася до підтримки до Франції, утворивши того часу англо-французький морський блок. Америка відповіла на це шаленим будівництвом усіх гатунків військового озброєння. Відомо, що, коли владу в Англії взяв робітничий уряд, МекДоналд по-

квапився до Америки, щоб дійти такої-сякої згоди з президентом Гувером у справі флоту. МекДоналд і Гувер ще й тоді намагалися андемір-но запевнити, що мова моїть-ся про скорочення озброєння. Та навіть буржуазний англійський журнал “Економіст” це заперечував, підкреслюючи, що “згода між Великобританією і Злученими Державами навард чи означає щось більше, ніж погоджену програму будівництва флоту в масштабі, який, можливо, являє собою мінімум, придатний для прибічників великої флоту в обох країнах”.

Отже, коли дипломати збираються на конференцію, то в кращому разі може йти мова про взаємні зобов'язання, які потрібні тій чи тій державі. Для цього очевидно й зібрався в'ять держав на Лондонській морській конференції: Злучені Держави, Англія, Японія, Франція й Італія. Основна боротьба розгорталася між Англією і Америкою, і кожна з цих держав намагалася завербувати собі відповідного союзника для майбутньої війни. Франція, очевидно, користаючись із цієї ситуації, домагалася легалізації збільшення тоннажу флоту в двійці. Проти цього заперечувала Італія, бо ж це означає визнання гегемонії Франції в Середземному морі. Звичайно, вимоги Франції йдуть і проти інтересів Англії. Відо-

мо, що Англія, борючись із Францією, яка має велику кількість підводних човнів внесла пропозицію на Лондонській конференції про повне знищення підводних човнів. Проти цього повстала Франція. Японія, послаючись на те, що ця морська зброя є єдина зброя для невеликих і небагатих держав.

Отак виглядає конференція, яка нібито ставить собі завдання скоротити озброєння. Справді ж тут із самого початку точилася боротьба хижих звірів за нову здобич. 92 дні тривала Лондонська морська конференція і закінчилася вона нікчемною угодою: Ухвалено, щоб Злучені Держави, Англія і Японія, знищили кілька лінійних кораблів, очевидно, застарілих, які знищили б і тоді, коли б не було жадних конференцій. Не дозволено Франції збільшувати тоннаж підводних човнів, отже це значить, що в цьому дістала перевагу Англія. Визначено розмір тоннажу крейсерів, нищителів і підводних човнів, згідно з яким Америка має найбільш права. Англія йде слідом за Америкою, і найменш права щодо розміру тоннажу мають і інші держави. Після 92 днів розмов і нарад сталося відповідне перегруповання сил у справі морського озброєння, яке, очевидно, йде цілком на користь великим імперіалістичним державам. Що ж, на те й імперіалістичні джунглі, а в джунглях, звичайно, водяться звірі.

“ВСІ ПОВИННІ ОБЕДНАТИСЯ ДЛЯ ЗАХИСТУ СРСР”.

Відозва французької передової інтелігенції.

Група передової французької інтелігенції на чолі з Рімен-Доланом, Беламі та іншими випустила відозву проти антирадянської кампанії, що підписалася останніми часами у Франції. У відозві говориться:

— Фальшовані документи, брехливі повідомлення, справжнісінькі вигадки та перекручені факти — усе пушено з хід. На зміну кінематографічному романові “кутеповщина” стає похід проти так званих “релігійних переслідувань”. Нинішном заборонити продажу в кіосках деякі дружини СРСР видання, а зате дозволяють поблукувати статті з отвєртіми закликми до вбивства керівників радянської держави та її представників. В Парижі дозволяють існувати білогвардійській військовій академії та командуванню “російської флоту”, відмовляючи водночас продовжити візу видатному радянському кінорежисерові Айзенштейнові. Ко-

ли справа-стосується СРСР, то порушують усі права й справедливність. В Парижі виправдують фабриканти фальшивих векселів, а в Берліні — фальшивиків червців.

Поліція орудує скрізь. Імперіалізм лютує. Якщо ми не зуміємо на ісе це реагувати як слід, ми опинимося або в фашистській неволі, або перед новою війною. Ті, що нижче підписалися, не зважаючи на різницю політичних переконань і світогляду, заявляють, що тепер кампанія проти СРСР є найбільша загроза мирові. Вони також переконані, що СРСР є підпора всіх народів проти фашизму. Ті, що підписалися, закликають усіх французів, що дбають про збереження своєї власної політичної волі, всіх, хто бажає служити справі людського поступу та загального миру, — викрити всі внутрішні й зовнішні довести до розриву дипломатичних стосунків із СРСР, і об'єднатися для захисту його від ворогів.

ГОСТРА НОТА РАДЯНСЬКОГО УРЯДУ ДО ФАШІСТСЬКОЇ ПОЛЬЩІ.

На 26 квітня ц. р. на радянське консульство у Варшаві був зорганізований бомбовий замах, який викрито вчас ще перед вибухом розривного знаряддя. За останні роки такі бомбові замаху на радянське представництво в Польщі повторяються з часта, намагаючись сіровокувати Радянський Союз до війни з фашистською Польщею, за якою стоять усі імперіалісти світу, готові кожнотаномо півті й на підмогу проти СРСР.

З цього приводу Союзний Уряд СРСР у своїй ноті дає фашистській Польщі останню свою пересторогу щодо дальших замахів на представництво радянське і робить в майбутньому відповідальною Поль-

щу за дальші замахові акції, скеровані проти Союзного Уряду.

28-го квітня цього року поважний представник СРСР у Польщі тов. Антонов Овсенко передав міністерству закордонних справ ноту такого змісту:

26-го квітня цього року, завдавши випадковому збігу обставин, відвернено висадження в повітря будинку поважного представництва СРСР у Польщі, що могло потягти за собою загибель всього його особового складу.

Союзний Уряд, вбачаючи в цьому терористичному замаху спробу викликати серйозні і далекосяжні ускладнення у взаємовідносинах між Радянським Союзом і Польщею, не

може не звернути уваги Уряду Польської республіки на ту обставину, що вищезазначений терористичний замах міг мати місце тільки в умовах, що створилися через посилення останнім часом антирадянської діяльності певних кіл у Польщі і зв'язаної з ними частини польської преси. Ця діяльність, що притягла до себе увагу громадської думки не тільки Радянського Союзу й Польщі, а й цілого світу, має на меті утворити таку обстановку, за якої став би неминучим розрив стосунків між Польщею і Радянським Союзом і наслідки, які звідси випливають.

Замах від 26-го квітня показує, що ця діяльність не зупиняється ні перед якими засобами, щоб досягти своїх злощасливих цілей, які загрожують справі миру.

Союзний Уряд, що нехиліно прагне до розвитку і зміцнення добросусідських взаємин з Польщею, змушений констатувати, що зазначена діяльність, яка має безперечно також зв'язок з акцією певних міжнародних чинників, являє собою величезну небезпеку не тільки для взаємовідносин між СРСР і Польщею, а й для загального миру.

Терористичний акт від 26-го квітня не є, на жаль, поодиноким випадком замаху на повнозначне представництво СРСР у Польщі.

Союзний Уряд змушений нагадати замах Трайковича у вересні 1927 року, що не вдавля, замах від 4-го травня 1928 року на торговельного представника СРСР у Польщі Лізарєва, напад 21-го листопада 1929 року на консульство СРСР у Львові, викриті двічі терористичну змову проти того ж таки консульства, і, нарешті, акт 7-го червня 1927 року, жертвою якого був повноважний представник СРСР у Польщі П. Л. Войков.

Констатується, що не зважаючи на всі вищезазначені тяжкі події, подібні замаху все ще лишаються можливими у Польщі. Союзний уряд вважає за можливе підкреслити, що, в зв'язку з посиленою активністю антирадянських кіл, як у Польщі, так і за її межами, подія 26-го квітня набирає виключеної ваги і є одним з елементів широко задуманої акції, скерованої на пробудження конфлікту між Радянським Союзом і Польщею.

Уряд СРСР, дбаючи про стан союзово-польських стосунків, не раз звертав у минулому увагу уряду польської республіки на потребу рішучого припинення злощасливої діяльності авантюристичних кіл Польщі, що систематично прагнуть до порушення миру між окремими країнами.

Грізна пересторога, якою є терористичний акт від 26-го квітня цього року, що не вдавля, примушує Союзний Уряд ще раз звернути увагу на надвичайну небезпеку створеного становища і покладає на уряд польської республіки відповідальність за вжиття від нього дійсних заходів до ліквідації тієї небезпечної обстановки у Польщі, в умовах якої раз-у-раз виникають акції, що показують напад на СРСР.

ПОВСТАНСЬКИЙ РУХ У БЕНГАЛІ НЕ ВІЩУЄ А.

Повстанський рух у районі Чітагонгу (Бенгальська провінція) не віщує, дарма, що влада нищпорить в околицях міста, довляючи повстанців. В останньому районі влада оточила 30 повстанців. Сталася сутинка, підчас якої вбито 12 повстанців і двох поранено. В районі вчинено 14 арештів, але основною ядра повстанців, не розгромлено. За 50 миль від Чітагонгу повстанці, захищаючись, поранили трьох поліцаїв.

ПРОМОВА ГРОМАДСЬКОГО ОБВИНУВАЧА "СВУ", ТОВ. ЛЮБЧЕНКА.

(Продовження з 3-ї сторони.)
 Розвиток народного господарства створив передумови для піднесення культури не тільки в селі, а й в місті. 5,500,000 робітників і селян України звільнили свою неписьменність, озброїли українським словом. 1930 — 31 року Радянська Україна має позбутися останнього неписьменного, 21-000 трудящих шкіл, із яких 17,500 українських, 1,000 російських, 291 єврейських і 2,149, що обслуговують інші національності. — така освітня сітка Радянської України, така робоча програма більшовицької партії України, робітничої класу, трудящих мас селянства й трудової української інтелігенції, що єдиним фронтом іде за робітниками в селянстві України! На Україні до революції було 24 ВНШ, а вчинено в них 27,000 студентів, переважно синів буржуазії. До революції ці сини почали заклади були форпостами панівної культури російської буржуазії. А Радянська Україна має 38 інститутів, 45,000 студентів, а зі студентами технікумів — 72,000. І не перераховувати робітників і селян. Дедалі більше йдуть сини діти українського робітництва й селянської дітяки, хоча й перекохані йому принципами Саабенцова та інші члени "СВУ". 1932 — 33 року Радянська Україна матиме в своїх ВНШ'ях 142,000 студентів. Це вже справля армія молодих, нових синів, справді радянських, справді народних кадрів організаторів, техніків інженерів, що забезпечать бурхливий розвиток Радянської України!

За 120 років до Жовтневої революції видано було 3,214 книжок українською мовою, а радивада за десяти років вийшло 16,000 книжок. 1926 — 27 року українська книжка мала 160 мільйонів відбитків, 1927 — 28 року — 280 мільйонів, 1928 — 29 року — 500 мільйонів. 87% усієї продукції всіх видавництв України припадає на українську книжку, 11,500,000 крб. — така датація останнього бюджету протягом останніх трьох років для розвитку видавничої роботи на Україні.

Такі основні показники народнього господарства й розвитку української культури на Радянській Україні. Я вже не зупинюся на науково-дослідних закладах, на кіно, на театрах, що їх болячись українизувати Центральна Рада й гетьман, коли вони мали владу. Не вистачило в Центральній Раді чомусь "державності" українизувати кіно, — казала Старшина-Чернівецька судоні.

Для поринання ми маємо перед собою Західно Україну, яку Петлюра й "Братство Української Державності" запродали польському магнату. На Західній Україні 35% найкращої землі на лежить поміщикам, 42,6% селянських господарств у Галичині мають від 0 до 2 гектарів; 37,2% господарств — від 2 до 5 гектарів, 18 синів за життя й 8 конців за збирання сина — так платять за працю українському селянсько-бідняцькому на Західній Україні польські та українські поміщики, 490,000 гектарів землі передано на Західній Україні польським олігархам, що становлять соціально базу польських магнатів, польського фашизму. Прогромею робітничої організації, погромлено селянські організації. Один карбонарський 76 коп. — така місячна платня наймитам у поміщицьких маєтках Борського повіту й 1 карб. 10 коп. — у повіті Бродському; 33 копійки — це є найбільша денна платня обривної в маєтках польсько-українських панів на Західній Україні, 73 копійки — ось найбільша зарплата робітників на фабриках. З 3,350 українських шкіл на Західній Україні залишилося 774, 74% української ділянки української школи становить тільки 18,5%, а на 12% польської є 81% шкіл. Так господарюють на Західній Україні, яку запродали "БУД" і Петлюра, польські поміщики й українська буржуазія, УНДО й українські радикали — це є перші помічники польського фашизму.

Забита, поневолена, пригноблена, виснажена українська дітяка шукає виходу, іде на заробітки, але польська шалхта забороняє бідноті з Західної України йти на заробітки до Німеччини й Франції. На далекі степи Перу й Бразилії, як тих рабів сировинаду польський фашизм захліну-українську бідноту. Два мільйони гектарів добула Польща для колонізації Перу, вона набула колонізаційний фонд у Бразилії. Три тисячі гектарів Амазонки польська місця на чолі з паном Бархоловським, щоб дохити до землі, відведеної для української бідноти. Передано було спочатку всі колонізаційні фонди, як сповідав "Кур'єр Ваошавський", "Банковий господарство краєвоє", а той приналеж до концесії рільничому банкові у Львові. Польський уряд, як про це сповіщався в газетах, склав договір з корабельною фірмою Шарже — Ренд, за яким він зобов'язався постачати для цієї фірми колоністів. Зобов'язався він сплачувати 40 доларів за кожного непристачаного, ко-

го суду. Доточний, Чикаленко, Малецько, Феденко заховався в буржуазних країнах від пролетарської влади. У Варшаві ввесь час пропуску вони намагалися спростувати факти й документи, що їх визнавали самі підсудні, що їх стверджало судове слідство.

Організатори "СВУ", а ті, що пішли до цієї організації, знали на кого вони спиралися, знали, кого вони хотіли, знали за що вони боролися, чий інтерес боролися. Перед Найвищим судом вони пробували качитись і засуджувати свою програму, своє минуле. Та хіба маємо ми право вирити тим засуджувати свою роботу, щоб вистити відповідальні посади в радянських установах. Робітничо-селянський уряд давав їм змогу подумати, стати на радянську роботу. А як відповіли на це ті, що сидять на лаві підсудних? Спочатку вони утворили контр-революційну організацію "БУД", а згодом — "Спілку Визволення України". Хіба не вважалися підсудний Гермаєв ніглованувати промови про Маркса й Леніна й в той самий час провадити, як член президії "СВУ", контр-революційну роботу проти радянської влади. Ми не маємо права повірити їхньому каяттю! Вони тікають від нас так, як тікає гитай, коли відірвуть язика ліквідаційної неписьменності, як тікає гитай, коли з однією виступає проти колективістів. Хіба це кусання, хіба кусання імперіалістів, пани римського та інших не в кусання скваженої собаки? І, коли я, як громадський обвинувач, як представник пролетарського суспіль-

ства, що послало мене сюди обвинувачувати українських контр-революціонерів, ставлю собі запитання: чого мені треба вимагати від Найвищого суду, я зупинився тільки на одній мимозі: уловити, товариші судді, таких заходів, щоб Українську Радянську Республіку, щоб пролетарську диктатуру, щоб Союз Радянських Соціалістичних Республік було забезпечено від повторення укусів скважених собак! (Гучні оплески).

На тому закінчив свою промову громадський обвинувач, тов. Любченко, викрикнувши не лише чорну роботу "СВУ" на землях Радянської України, але й виказав усю контрреволюційну діяльність петлюрівців поза межами СРР, що впарі з імперіалістичними генеральними штабами працює над поваленням робітничо-селянської влади.

По промові тов. Любченка заговорили ще судді й оборонці. Їхні промови як і цілий перебіг судового розпорядку проти "СВУ" вийде незалежною окремою книжкою. Ту книгу найчорнішого зрадів й гондлярства українським трудящим усією блогардівською петлюрівською зграєю повинен обов'язково прочитати кожний робітник і робітниця та фермер, щоб узяти якої то "самостійної України" хочуть і канадійські петлюрівці.

Сайдять за оголошеннями тієї книги чорної книги петлюрівців в "У.Р.В.", замовляйте її, читайте її самі й передавайте другим, хай читають.

РОБІТНИКИ ВІННИПЕГУ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ВИКЛЮЧЕННЯ АЛДЕРМЕНА КОЛІСНИКА

(Продовження з 1-шої сторони.)
 Ті витрати на допомогу для безробітних і виконуючи загальну політику босів цього міста (і це є його дієсна ролія), він поступав згідно з антиробітничою програмою своєї партії, незалежної партії партії.

Цей винюк послужив до викриття не лише адд. Симпкіна, але й беззастовити його партії та її політики, коли приходило до зведення боїв робітників у своїх стараннях позбутися з міської ради речника робітників, вони піддали джінгістського мейора Веба та його союзників зирвати всі фалші "парламентарної демократії" під прикриттям дітківшого відношення до "правди". Вони стали червоно-жерма, які боються, що програма Комуністичної Партії отримає більшу підтримку від робітників; у своїх стараннях затримати цей неминучий зріст радикального робітничого руху, вони вхопились за цей винюк фашістський трик.

Комуністична Партія, через алдермена Колісника, відмовилася відкрити заяву. Комуністична Партія заявила, що робітники Винніпегу мусять уважати це за політичну лєкцію, що викриває класовий характер парламентарних тіл і відкритий соціал-фашизм провідників незалежної партії праці

Коли-б Колісник кандидував в мій варді, то я-б дав на него свій голос.

— Незалежна партія праці не устроєво ані масових мітингів, ані ніяких демонстрацій. До безробітних не промовляв цей змири ані один лідер з партії праці.

— поки не дісталися до парламентів, то устроювали мітинги, демонстрації, кричали на капіталістів, а дісталися до парламентів, то виступають проти безробітних та викладають з своїх засідань того, котрий провадить боротьбу за інтереси робітничої класи.

— Підчас виборів ніхто не повинен голосувати на них. Між ними, а капіталістичними партіям нема ніякої різниці.

— Півшов я ще далше й надибав гурток українських робітників. Вони також обступили кругом її слухали, як один читав.

— З царської думи також виклидали більшовицьких послів та заслали на Сибір...

— Це правда. Нам треба об'єднатися довкола цієї організації, яка стоїть вірно на обороні наших інтересів.

— Дальшою дискусією я не чув, бо надійшла стріт-кара, на яку я мав сидати.

Була одинацята година, а на вулицях все ще було чути різні голоси, "бойсів": "Алдермен Колісник знов викинені з міської ради!"

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до почервоціння і почуття тепла.

Загартуванню треба починати з обтирання водою в 27,0, себто теплу водою. Губкою або ганчіркою, змоченою такою водою, розтирають верхню частину тіла, після цього витирають її сухим рушником до почервоціння і одганюються, далі пророблюють те саме з нижньою половиною тіла. Так роблять щодня, повільно знижуючи 1,0 і доходять до 15,0. Після цього можна перейти до обливання. Людина стає у велику миску або почви, бере заздадегд нагірті до 27,0 воду й виливає її собі на плечі. Все тіло після цього швидко розтирається рушником до почервоціння і людина одганюється. Обливання можна замінити душем-дощиком, коли в приміщенні є душева установка. Але душ не слід робити більше 1/2 — 1 1/2 хв. і він має бути не нижче 15—19,0. Ніколи не треба зловживати холодними душами, навіть вантку, бо це може викликати головні болі й загальну слабкість.

Коли людина послаблена, або дітня, то обтирання треба починати в ліжку за допомогою сторонніх. У дітей такі процедури треба робити обережно, починаючи не раніш 6—7 років, при чім не слід знижувати температуру нижче 18,0, а шоді навіть 24—25,0, стежити за реакцією та самопочуттям людини. Процедури загартування мають величезне значіння в справі оздоровлення широких мас населення. Вони зміцнюють тіло, нервову систему, а також застерігають від частих застудних захворювань.

Дуже часто, купаючись у річці, можна замість користі, чинити собі шкоду. У рідкі купання треба також уміючи. У воду треба входити не спитілим, і не охололим. Для цього перед купанням треба проробити легку гімнастику. Перебування в-воді не повинно тривати більше 10—15 хвилин і не частіш двох разів на день. У воді треба рухатися. Через те плавба є найкращий вид купання. Починати купатися треба, коли вода в річці нагріється до 18—19,0. Після заходу сонця купатися заборонено. Не можна купатися в річці хорим на хронічну малярію, бронхіт, нежить, гостре недокрів'я, кволим та нервовим особам.

— Тим себе не врятували, докинув другий.

— Цікаво, що яро це напишуть українські газети?

— Про що?

— Та про викинення Коалісника з міської ради.

— Вони нічого не напишуть. Це не їхня справа.

— Але-ж Колісник український. Повинні-б написати.

— Тут справа робітничка, а не українська.

— От добра відповідь! А українські продажні газети не мають нічого спільного ані з робітничою, ані українською справою. Це продажня дрянь.

В одній такій продажній газеті я вчора вечером вичитав, що вона буде попарити ніби лише ту політичну партію, яка-б буде правильно ставитися до "української справи". Редактор тої продажної шмати вже таки цікаво дурними вважає своїх читачів. Що "українська

справа" має спільного з помітними, чи іншими виборами в цій країні? Редактор тої продажної шмати знає це, але він це не знає, від котрої каріалістичної партії дістане охлала й тому так пише. Як дістане більшого охлала від консерватів, тоді буде впоювати в своїх читачів, що "консервати найприхильніше відносяться до української справи". Ось така політика наших українських лакейчуків.

— Це правда. Нам треба об'єднатися довкола цієї організації, яка стоїть вірно на обороні наших інтересів.

— Дальшою дискусією я не чув, бо надійшла стріт-кара, на яку я мав сидати.

Була одинацята година, а на вулицях все ще було чути різні голоси, "бойсів": "Алдермен Колісник знов викинені з міської ради!"

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до почервоціння і почуття тепла.

Загартуванню треба починати з обтирання водою в 27,0, себто теплу водою. Губкою або ганчіркою, змоченою такою водою, розтирають верхню частину тіла, після цього витирають її сухим рушником до почервоціння і одганюються, далі пророблюють те саме з нижньою половиною тіла. Так роблять щодня, повільно знижуючи 1,0 і доходять до 15,0. Після цього можна перейти до обливання. Людина стає у велику миску або почви, бере заздадегд нагірті до 27,0 воду й виливає її собі на плечі. Все тіло після цього швидко розтирається рушником до почервоціння і людина одганюється. Обливання можна замінити душем-дощиком, коли в приміщенні є душева установка. Але душ не слід робити більше 1/2 — 1 1/2 хв. і він має бути не нижче 15—19,0. Ніколи не треба зловживати холодними душами, навіть вантку, бо це може викликати головні болі й загальну слабкість.

Коли людина послаблена, або дітня, то обтирання треба починати в ліжку за допомогою сторонніх. У дітей такі процедури треба робити обережно, починаючи не раніш 6—7 років, при чім не слід знижувати температуру нижче 18,0, а шоді навіть 24—25,0, стежити за реакцією та самопочуттям людини. Процедури загартування мають величезне значіння в справі оздоровлення широких мас населення. Вони зміцнюють тіло, нервову систему, а також застерігають від частих застудних захворювань.

Дуже часто, купаючись у річці, можна замість користі, чинити собі шкоду. У рідкі купання треба також уміючи. У воду треба входити не спитілим, і не охололим. Для цього перед купанням треба проробити легку гімнастику. Перебування в-воді не повинно тривати більше 10—15 хвилин і не частіш двох разів на день. У воді треба рухатися. Через те плавба є найкращий вид купання. Починати купатися треба, коли вода в річці нагріється до 18—19,0. Після заходу сонця купатися заборонено. Не можна купатися в річці хорим на хронічну малярію, бронхіт, нежить, гостре недокрів'я, кволим та нервовим особам.

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до почервоціння і почуття тепла.

Загартуванню треба починати з обтирання водою в 27,0, себто теплу водою. Губкою або ганчіркою, змоченою такою водою, розтирають верхню частину тіла, після цього витирають її сухим рушником до почервоціння і одганюються, далі пророблюють те саме з нижньою половиною тіла. Так роблять щодня, повільно знижуючи 1,0 і доходять до 15,0. Після цього можна перейти до обливання. Людина стає у велику миску або почви, бере заздадегд нагірті до 27,0 воду й виливає її собі на плечі. Все тіло після цього швидко розтирається рушником до почервоціння і людина одганюється. Обливання можна замінити душем-дощиком, коли в приміщенні є душева установка. Але душ не слід робити більше 1/2 — 1 1/2 хв. і він має бути не нижче 15—19,0. Ніколи не треба зловживати холодними душами, навіть вантку, бо це може викликати головні болі й загальну слабкість.

Коли людина послаблена, або дітня, то обтирання треба починати в ліжку за допомогою сторонніх. У дітей такі процедури треба робити обережно, починаючи не раніш 6—7 років, при чім не слід знижувати температуру нижче 18,0, а шоді навіть 24—25,0, стежити за реакцією та самопочуттям людини. Процедури загартування мають величезне значіння в справі оздоровлення широких мас населення. Вони зміцнюють тіло, нервову систему, а також застерігають від частих застудних захворювань.

Дуже часто, купаючись у річці, можна замість користі, чинити собі шкоду. У рідкі купання треба також уміючи. У воду треба входити не спитілим, і не охололим. Для цього перед купанням треба проробити легку гімнастику. Перебування в-воді не повинно тривати більше 10—15 хвилин і не частіш двох разів на день. У воді треба рухатися. Через те плавба є найкращий вид купання. Починати купатися треба, коли вода в річці нагріється до 18—19,0. Після заходу сонця купатися заборонено. Не можна купатися в річці хорим на хронічну малярію, бронхіт, нежить, гостре недокрів'я, кволим та нервовим особам.

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до почервоціння і почуття тепла.

Загартуванню треба починати з обтирання водою в 27,0, себто теплу водою. Губкою або ганчіркою, змоченою такою водою, розтирають верхню частину тіла, після цього витирають її сухим рушником до почервоціння і одганюються, далі пророблюють те саме з нижньою половиною тіла. Так роблять щодня, повільно знижуючи 1,0 і доходять до 15,0. Після цього можна перейти до обливання. Людина стає у велику миску або почви, бере заздадегд нагірті до 27,0 воду й виливає її собі на плечі. Все тіло після цього швидко розтирається рушником до почервоціння і людина одганюється. Обливання можна замінити душем-дощиком, коли в приміщенні є душева установка. Але душ не слід робити більше 1/2 — 1 1/2 хв. і він має бути не нижче 15—19,0. Ніколи не треба зловживати холодними душами, навіть вантку, бо це може викликати головні болі й загальну слабкість.

Коли людина послаблена, або дітня, то обтирання треба починати в ліжку за допомогою сторонніх. У дітей такі процедури треба робити обережно, починаючи не раніш 6—7 років, при чім не слід знижувати температуру нижче 18,0, а шоді навіть 24—25,0, стежити за реакцією та самопочуттям людини. Процедури загартування мають величезне значіння в справі оздоровлення широких мас населення. Вони зміцнюють тіло, нервову систему, а також застерігають від частих застудних захворювань.

Дуже часто, купаючись у річці, можна замість користі, чинити собі шкоду. У рідкі купання треба також уміючи. У воду треба входити не спитілим, і не охололим. Для цього перед купанням треба проробити легку гімнастику. Перебування в-воді не повинно тривати більше 10—15 хвилин і не частіш двох разів на день. У воді треба рухатися. Через те плавба є найкращий вид купання. Починати купатися треба, коли вода в річці нагріється до 18—19,0. Після заходу сонця купатися заборонено. Не можна купатися в річці хорим на хронічну малярію, бронхіт, нежить, гостре недокрів'я, кволим та нервовим особам.

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до почервоціння і почуття тепла.

Загартуванню треба починати з обтирання водою в 27,0, себто теплу водою. Губкою або ганчіркою, змоченою такою водою, розтирають верхню частину тіла, після цього витирають її сухим рушником до почервоціння і одганюються, далі пророблюють те саме з нижньою половиною тіла. Так роблять щодня, повільно знижуючи 1,0 і доходять до 15,0. Після цього можна перейти до обливання. Людина стає у велику миску або почви, бере заздадегд нагірті до 27,0 воду й виливає її собі на плечі. Все тіло після цього швидко розтирається рушником до почервоціння і людина одганюється. Обливання можна замінити душем-дощиком, коли в приміщенні є душева установка. Але душ не слід робити більше 1/2 — 1 1/2 хв. і він має бути не нижче 15—19,0. Ніколи не треба зловживати холодними душами, навіть вантку, бо це може викликати головні болі й загальну слабкість.

Коли людина послаблена, або дітня, то обтирання треба починати в ліжку за допомогою сторонніх. У дітей такі процедури треба робити обережно, починаючи не раніш 6—7 років, при чім не слід знижувати температуру нижче 18,0, а шоді навіть 24—25,0, стежити за реакцією та самопочуттям людини. Процедури загартування мають величезне значіння в справі оздоровлення широких мас населення. Вони зміцнюють тіло, нервову систему, а також застерігають від частих застудних захворювань.

Дуже часто, купаючись у річці, можна замість користі, чинити собі шкоду. У рідкі купання треба також уміючи. У воду треба входити не спитілим, і не охололим. Для цього перед купанням треба проробити легку гімнастику. Перебування в-воді не повинно тривати більше 10—15 хвилин і не частіш двох разів на день. У воді треба рухатися. Через те плавба є найкращий вид купання. Починати купатися треба, коли вода в річці нагріється до 18—19,0. Після заходу сонця купатися заборонено. Не можна купатися в річці хорим на хронічну малярію, бронхіт, нежить, гостре недокрів'я, кволим та нервовим особам.

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до почервоціння і почуття тепла.

Загартуванню треба починати з обтирання водою в 27,0, себто теплу водою. Губкою або ганчіркою, змоченою такою водою, розтирають верхню частину тіла, після цього витирають її сухим рушником до почервоціння і одганюються, далі пророблюють те саме з нижньою половиною тіла. Так роблять щодня, повільно знижуючи 1,0 і доходять до 15,0. Після цього можна перейти до обливання. Людина стає у велику миску або почви, бере заздадегд нагірті до 27,0 воду й виливає її собі на плечі. Все тіло після цього швидко розтирається рушником до почервоціння і людина одганюється. Обливання можна замінити душем-дощиком, коли в приміщенні є душева установка. Але душ не слід робити більше 1/2 — 1 1/2 хв. і він має бути не нижче 15—19,0. Ніколи не треба зловживати холодними душами, навіть вантку, бо це може викликати головні болі й загальну слабкість.

Коли людина послаблена, або дітня, то обтирання треба починати в ліжку за допомогою сторонніх. У дітей такі процедури треба робити обережно, починаючи не раніш 6—7 років, при чім не слід знижувати температуру нижче 18,0, а шоді навіть 24—25,0, стежити за реакцією та самопочуттям людини. Процедури загартування мають величезне значіння в справі оздоровлення широких мас населення. Вони зміцнюють тіло, нервову систему, а також застерігають від частих застудних захворювань.

Дуже часто, купаючись у річці, можна замість користі, чинити собі шкоду. У рідкі купання треба також уміючи. У воду треба входити не спитілим, і не охололим. Для цього перед купанням треба проробити легку гімнастику. Перебування в-воді не повинно тривати більше 10—15 хвилин і не частіш двох разів на день. У воді треба рухатися. Через те плавба є найкращий вид купання. Починати купатися треба, коли вода в річці нагріється до 18—19,0. Після заходу сонця купатися заборонено. Не можна купатися в річці хорим на хронічну малярію, бронхіт, нежить, гостре недокрів'я, кволим та нервовим особам.

— Тим себе не врятували, докинув другий.

— Цікаво, що яро це напишуть українські газети?

— Про що?

— Та про викинення Коалісника з міської ради.

— Вони нічого не напишуть. Це не їхня справа.

— Але-ж Колісник український. Повинні-б написати.

— Тут справа робітничка, а не українська.

— От добра відповідь! А українські продажні газети не мають нічого спільного ані з робітничою, ані українською справою. Це продажня дрянь.

В одній такій продажній газеті я вчора вечером вичитав, що вона буде попарити ніби лише ту політичну партію, яка-б буде правильно ставитися до "української справи". Редактор тої продажної шмати вже таки цікаво дурними вважає своїх читачів. Що "українська

справа" має спільного з помітними, чи іншими виборами в цій країні? Редактор тої продажної шмати знає це, але він це не знає, від котрої каріалістичної партії дістане охлала й тому так пише. Як дістане більшого охлала від консерватів, тоді буде впоювати в своїх читачів, що "консервати найприхильніше відносяться до української справи". Ось така політика наших українських лакейчуків.

— Це правда. Нам треба об'єднатися довкола цієї організації, яка стоїть вірно на обороні наших інтересів.

— Дальшою дискусією я не чув, бо надійшла стріт-кара, на яку я мав сидати.

Була одинацята година, а на вулицях все ще було чути різні голоси, "бойсів": "Алдермен Колісник знов викинені з міської ради!"

Процедури загартування водою можна робити кожному в себе вдома. Складаються вони з обтирання, обливання та до певної міри душів. Для цього кімната не повинна бути холодною, повітря повинно бути свіже, тіло рівномірно зігрите, не спитінає, отже процедури ці найкраще робити вранці, зразу з ліжка. На ніч їх робити не варто, бо вони не заспокоюють, а збуджують. Треба шкіру розтерти до поч

